¹वायक:-यिका, ²वायक:-यिका, ³विवासक:-सिका, ⁴वावायक:-यिका; वाता-त्री, वाययिता-त्री, विवासिता-त्री, वावायिता-त्री; व्यन्-न्ती, वाययन्-न्ती, विवासन्-न्ती;-इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककायतिवत् (263) ज्ञेयानि । ⁶तन्तुवायः, ⁷प्रवाणी-निष्प्रवाणिः, ⁸उतम्-उतः-उतवान् , प्रोतः, 9प्रवयणम्, ¹⁰प्रवाय, ¹¹ऊतिः, ¹²वि:=पक्षी, वेमा । ¹³आवायः, ¹⁴परोत् ।

1. 'आदेच उपदेशे—' (6-1-45) इत्याकार:। 'आतो युक्—' (7-3-33) इति यगागमः।

 ण्यन्ते सर्वत्रादन्तलक्षणपुगपवादः ' शाच्छासाह्वाव्यात्रेषां युक्' (7-3-37) इति वेणकः-णिका, वेणकः-णिका, विवेणिषकः-चिका, वेरोणकः णिकामागुष्

3. धातोरनिट्त्वात् रूपाण्येवम् । सन्नन्ते Sभ्यासस्येकारः । ति नाहि पहि , ति नहिणिहि

- यङन्ते सर्वत्र औपदेशिकस्य एकारस्य आकार इति विशेष: । नच वाच्यम् । 'प्रहिज्याविय-' (6-1-16) इत्यनेन यङन्ते ङ्क्तिवात् कथं न सम्प्रसारणमिति ; यतोऽत्र 'विय । ग्रहणात् 'वेजो वियः । (2-4-41) इति प्राप्तस्य वय्यादेशवि-शिष्टस्य वेञ एव प्रहणम् ; न त्वस्येति यङन्ते छित्त्वेऽपि प्रत्ययस्य न सम्प्रसारण-मिति ज्ञेयम् । क्त्वादिषु तु यजादित्वात् सम्प्रसारणिमिति विशेषः ।
- 5. '-अशिति ' (6-1-45) इत्युक्तत्वात् शतिर न आकारः। अयादेशः।
 - 6. तन्तून वयति इति तन्तुचायः। 'ह्वाचामश्च' (3-2-2) इति कर्मणि उपपदे अण् प्रत्ययः । 'आतोऽनुपसर्गे कः ' (3-2-3) इत्यस्थापवादः । ''आत्वभाविन एजन्तात् आकारान्तनिमित्तकः। प्रत्ययो ज्ञाप्यते सर्वो ''हावामरचे '' (3-2-2) त्यणा पुनः॥'' इति पद्मज्ञरी

7. नवं वासः प्रवयन्त्यस्यामिति प्रचाणी तन्तुवायशलाका । 'त्युद् च ' (3-3-115) इति अधिकरणे ल्युट् । टित्वात् स्त्रियां डीप् ।

8. निष्ठायाम् विचस्विपयजादीनाम् किति (6-1-15) इति सम्प्रसारणे, पूर्वकपे च रूपमेवम् । एवं क्त्वाप्रमृतिष्वपि ज्ञेयम् । - महिना वित में किया न

 प्रवयणम् इसत्र ल्युद् । 'कृत्यनः' (8-4-29) इति णत्वम् । 10. 'न ल्यपि' (6-1-49) इति सम्प्रसारणनिषेधः। तक्ति- क्रिणे तक्ति- क्रिणे

11. 'ऊतियूति—' (3-3-97) इति किंघन्तो निपातितः। ऊतिः= रयनम्—इति क्षीरस्वामी । काशिकादिषु तु अवतेरूठि स्वरार्थं निपातनम् इत्युक्तम् ।

12. 'वेजो डित्' (द. उ. 1-62) इति इण्प्रत्ययः। प्रत्ययस्य डित्वात् टिलोपः। जिनीडं वयतीति विः पक्षी ; तन्तुवायो वा । (१००१ । ४०००) विज्ञीति है.1

13. 'अवहाराधाराचायानामुपसंख्यानम् ' (वा. 3-3-122) इति आर्ह्यूवकादस्मात् ा घापवादो घत्। आवयन्ति अस्मिन इति आचायः=तन्तुवायवाटिका।

14. परं वयतीति परोत्। 'किप् च ' (3-2-76) इति किप्। सम्प्रसारणे पूर्वे रूपे च ' हस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुक्। इति प्रक्रियासवे स्वम्।